

De Oorlog, 17 juli 1914

[DE TIJD, No. 20332]

[Vrijdag 17 Juli 1914]

Inhoudsopgave 17 juli 1914

[DE TIJD, No. 20332]	1
BUITENLAND.	1
ALGEMEEN OVERZICHT.	1
GEMENGDE BERICHTEN.	2
De Katholieken in Bosnië.	2
PRINS HENDRIK IN RUSLAND.	2

5

BUITENLAND.

ALGEMEEN OVERZICHT.

[...] In de Albaneesche quaestie is thans hét wachten op den val van Valona en op de bestorming van Durazzo. Mag men het Italiaansche Stefani-agentschap gelooven, dan heeft Ismael Kemal bei Woensdag neg een poginkje gedaan om de bevolking aan te sporen de stad moedig tegen den aanrukkenden vijand te verdedigen. Het volk moet toen geroepen hebben – geestdriftig neg wel! –: „Leve Albanië, leve onze koning Wilhelm – onze Mbret!” En er werd een commissie gevormd met de opdracht om de middelen bijeen te brengen, teneinde de vluchtelingen uit het door de opstandelingen bezette gebied te helpen vluchten en voor de gezinnen van de verdedigers der stad te zorgen. Van die verdediging van Valona zal, zoodra het met een aanval ernst wordt, wel niets terecht komen!... Precies als van de verdediging van Durazzo, waar het – te oordcelen naar dien geheimzinnigen vuurpijl van eergisterennacht –aan verraders nog niet ontbreekt. Evenals een commissie een beroep gedaan heeft op de financieele hulp van Europa, teneinde de onbeschrijfelijke ellende der vluchtelingen uit het binnenland te verzachten, evenzoo heeft, naar de "Times" uit Durazzo verneemt, vorst Wilhelm zich beklaagd bij de door hem in audiëntie ontvangen gezanten van Oostenrijk, Frankrijk, Duitschland en Italië. Hij wees erop hoe, sedert zijn landing te Durazzo, zijn taak bemoeilijkt was geworden door de Epirotische quaestie, en hoe bitter weinig medewerking hij ondervonden had van de mogendheden, die hem op den troon hebben geplaatst. Alle andere Balkanstaten waren geholpen geworden, maar de staat, die als een schepping der mogendheden moet worden beschouwd, bleef van elke hulp verstoken. En toch was onverwijld hulp dringend noodig, en de vorst verzocht dan ook de gezanten, aan hunne regeeringen een verzoek te zenden om financieelen en militairen steun. De "Times" meent, dat de mogendheden zeer weinig geneigdheid zullen blijven toonen om krachtdadig op te treden. Daarvoor is haar politiek te onzuiver en te bedorven! Frankrijk en Rusland hebben van den aanvang af hun antipathie doen blijken met de stichting van een Albaneeschen staat, en Oostenrijk en Italië gunnen elkaar uit politieken naijver in Albanië het licht in de oogen niet. Doch het blad erkent ook dat, hoe men ook denke over vorst Wilhelm's geschiktheid als heerscher over een tuchteloos en onbeschaafd volk, Engeland niet vergeten moet, dat de Albaneesche staat te Londen is geboren, dat Sir Edward Grey dien staat ten doop gehouden heeft, en tevens dat de verantwoordelijkheid voor de moeilijkheden op de mogendheden valt, in de eerste plaats op Oostenrijk en Italië.

Het ontbreekt den vorst niet alleen aan betrouwbaar levend vechtmateriaal, doch ook aan geld, zoodat hij tot over de ooren in de zorg zit. De gendarmerie onder de Nederlandsche officieren in Gorytza heeft sedert twee maanden geen soldij ontvangen; het achterstallige traktement alleen daar bedraagt meer dan 10,000 goudstukken, en dit is een der redenen, waarom de manschappen er weigeren te vechten. Kortom – de toestand wordt als wanhopig geschetst. En de Turksche bladen achten de abdicatie van den prins Von Wied als onmiddellijk te verwachten. Zij zouden gaarne Burhaneddin, een zoon van Sultan Abdoel Hamid, op het troontje te Durazzo zien. Niet omdat Turkije bij de verdere ontwikkeling van Albanië eenig staatsrechtelijk belang heeft – o neen! zegt de "Jeune Turc". De Porte wenscht aan de kust der Adriatische Zee geen vasalstaat, die haar niets anders zou kunnen bereiden dan moeilijkheden. Wat de mogendheden van Albanië maken, laat Turkije volkomen koud; slechts het welzijn der Albaneesche Mohammedanen gaat haar aan het hart en daarom verlangt zij voor hen een Mohammedaanschen vorst. Heeft dan – zou men kunnen vragen – vorst Wilhelm (men moge over zijn tact, regeeringstalent of persoonlijke eigenschappen oordeelen zooals men wil) het welzijn der Albaneesche Mohammedanen ook maar één oogenblik bedreigd? Zijn deze niet zonder eenige reden, uit louter vijandschap, opgestookt door eerezuchtige en revolutionaire lieden, begonnen met aan de regeering te Durazzo het leven onmogelijk

60 te maken? Hebben zij door hun geweld geen tegengeweld uitgelokt? Aan de beweringen
van de "Jeune Turc" en andere gelijkgezinde Ottomaansche bladen valt dan ook – naar
het ons voorkomt – niet de minste waarde te hechten. Niet zonder reden zijn Turksche
officieren de leiders der opstandelingen! [...]

GEMENGDE BERICHTEN.

65 **De Katholieken in Bosnië.**

Aartsbisschop, dr. Stadler, heeft een herderlijken brief gericht aan de Katholieken,
waarin hij hun vraagt, hun rouw om Franz Ferdinand niet te ontwijden door daden, die
strijden met de wetten van God en de gerechtigheid. In vele plaatsen van Bosnië heeft
men tegen de Grieksch-orthodoxe bevolking een houding aangenomen, die de
70 aartsbisschop ten sterkste afkeurt. Voor de misdaad van een aanhanger van de Grieksch
orthodoxe Kerk – aldus Mgr. Stadler – kan niet het geheele volk, dat tot die Kerk
behoort, aansprakelijk gesteld worden. Als Katholieken zal men in deze droeve dagen
het beste zijn plicht doen door te bidden, dat God den ouden keizer steune en trooste
en de Habsburgsche monarchie beschermte en ons Croatië gnadig zij.

75

PRINS HENDRIK IN RUSLAND.

Omtrent het verblijf van Z. K. H. den Prins in Rusland kan het volgende worden
gemeld: Woensdagnacht j.l. is de Prins met de leden van zijn gevolg gereisd naar
Moskou. Allen logeerden in het Kremlin als gasten van den Tsaar. Vrijdagnacht keerde
80 Z. K. H. naar Petersburg terug, teneinde Zaterdagavond de reis naar Stockholm voort
te zetten. Z. K. H. ontving van den Keizer aller Russen het Grootkruis der Andreas-
orde, en voorts werden benoemd tot Grootkruis der St. Stanislas-orde de heer Von
Bulow-Holle, toegevoegd aan Z. K. H., en tot commandeur der St. Anna-orde luitenant
ter zee le kl. Bijl de Vroe, adjudant van den Prins.